

Deres Kornélia

A hős diadalmas kivonulása

Kapaszkodj fel a szekerekre, édes.
Viszlek ingyen. Egyre alacsonyabban
repülnek a gépék.
Gépek. Igyekezni kell.
Húsom akaratos fémben.
Kirobbanok. Mitikus őseim biztosan büszkék,
ha lennének. Szellemes, szívós alak,
mögöttem szalad a lázadás, látom,
hát persze. Vörös a haja.

Azt mondod, kitüremkedik a szárnyam,
de az csak egy holdsarló a vállakon.
Szokj hozzá.
Mostantól mintát török. Meg csontokat.
Viszlek innen. Arra a helyre, ahol néma
bálnák
úsznak az égen. Micsoda idill.
Zeppelin-politika és a babonás,
sokfogú német arcok.

Iramlok, mint aki elveszett. *This will surely destroy you.*
Beszélj anyád nyelvén, mert most egy ideig még együtt utazunk.
És tudom, hogy nem bírnád ki
az osztatlan
figyelmem.

DERES KORNÉLIA (1987) költő, színháztörténész, az ELTE oktatója.